

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Πρόλογος	11
1. Τέχνη και πραγματικότητα	15
2. Τέχνη και δημιουργία	19
3. Διάκριση των τεχνών	21
4. Είδη μίμησης	25
5. Απαξίωση της τέχνης ως μίμησης	31
6. Η τέχνη, αποτέλεσμα θείας έμπνευσης	39
7. Αναπροσδιορισμός της μίμησης στην τέχνη	45
8. Ποίηση και πράξη	49
9. Η κάθαρση της τέχνης	57
10. Εμείς και η κάθαρση	65
11. Το έργο τέχνης και ο δημιουργός του	71
12. Το έργο τέχνης, προϊόν νόησης	77
13. Ο δημιουργός του έργου τέχνης κι εμείς	91
14. Η αξία του έργου τέχνης	97

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τον Σεπτέμβριο του 2012 έλαβα μέρος σε ένα συμπόσιο αφιερωμένο στην φιλοσοφία και την τέχνη, στην Σύρο. Μίλησα για την τέχνη και την σημασία που μπορεί να έχει αυτή στην ζωή μας. Ξαφνιαστικά με τον θερμό τρόπο με τον οποίο μου μίλησε μετά ο καθηγητής Ευάγγελος Μουτσόπουλος. Με παρότρυνε να φροντίσω, διευρύνοντας και επεξεργαζόμενος όσα παρουσίασα στην ομιλία μου, να γράψω ειδικό βιβλίο. Μου ζήτησε, μάλιστα, να του υποσχεθώ ότι θα το πράξω.

Εξέλαβα όσα είχε την ευγένεια να μου πει ως φιλοφρόνηση του δασκάλου προς τον μαθητή του. Ο κύριος Μουτσόπουλος υπήρξε καθηγητής μου στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, πριν συνυπάρξω μαζί του στην πάλαι ποτέ διαλάμψασα Β' Έδρα της Φιλοσοφίας, όπου εντάχθηκα ως Εντεταλμένος Υφηγητής ύστερα από δική του εισήγηση.

Σε κάθε επαφή μας μετά τον Σεπτέμβριο του 2012, εί-

τε επρόκειτο για συνάντησή μας είτε για τηλεφωνική επικοινωνία μας, δεν παρέλειπε να μου θυμίζει την υπόσχεση που του είχα δώσει. Η επιμονή του με έπεισε ότι θα άξιζε να προχωρήσω στην συγγραφή του βιβλίου.

Πάντοτε, όταν γράφω ένα κείμενο, είτε είναι βιβλίο είτε δοκίμιο είτε άρθρο, άγχομαι για την αξία του και την ανταπόκριση που μπορεί να έχει στον αναγνώστη. Στην περίπτωση του βιβλίου μου αυτού, όμως, με βάρυνε ακόμη περισσότερο η αγωνία μου, αν αυτό που έγραψα ανταποκρινόταν στην προσδοκία του καθηγητού μου. Ανέκαθεν, κι όταν ήμουν φοιτητής του και μετά που αξιώθηκα να γίνω συνάδελφός του, οφείλω να πω, με διακατείχε ο φόβος μπροστά του αν ό,τι έκανα ήταν επαρκές.

Αποφάσισα, λοιπόν, όταν ολοκλήρωσα την συγγραφή του βιβλίου μου, να το δει. Κι αφού μου είπε ότι άξιζε να δει το φως της δημοσιότητας, προέβην στην έκδοσή του.

Τα άλλα αφήνονται πλέον στην δικαιοδοσία του αναγνώστη, που είναι και ο τελικός κριτής. Αυτός είναι

που θα αποφασίσει για το ταξίδι του βιβλίου, πόσο μακρύ θα είναι το ταξίδι, κι αν θα επιτύχει αυτό τελικά και το βιβλίο δεν βουλιάξει στον βυθό της λησμονιάς και της ανυποληψίας.

Θεοδόσης Ν. Πελεgrίνης